

1551

Ús del pronom *hi* (I): *vols anar-hi?* (ALDC, IX, 2179. A passejar, *vols anar-hi?*)

Respecte a aquest mapa (que s'ha de completar amb el mapa 1552) representem i comentem: **1)** la presència o absència del pronom *hi*; **2)** la posposició o anteposició del pronom al verb.

En aquest enunciat el pronom *hi*, que fa referència a una acció, era d'ús general a través dels segles, avui desaparegut en val. i alguns parlars fronterers amb Aragó pel contacte amb el cast.; com a prova de la vigència anterior de l'ús de *hi* en val., veg. la documentació del TLV.

En l'àrea d'ús del pronom predomina l'anteposició al verb (*hi vols anar*), amb la var. *hei* del pronom, causada per fonosintaxi, i la var. del verb, *vos* 'vols', força freqüent;

eventualment s'inverteix el pronom situant-lo darrere el verb en forma flexiva (*vols-hi anar* 88, *vos-hi anar* 5, 13); apareix també l'ús redundat del pronom: *hi vols anar-hi* (var. *hi vos anar-hi* 17).

La posposició a l'infinitiu (*vols anar-hi*), que pot alternar amb l'anteposició en qualitat de polimorfisme, és menys freqüent. Notem var. formals com *vos nar-hi* 37, *vols anà-hi*.

En l'àrea d'absència de *hi*, cal notar la diferència lèxica de *quiés anar* 87, 94, de contacte amb l'arag.

La normativa ha consagrat l'ús tradicional del pronom *hi* (GIEC, 2016: 669; GEIEC, 2018: § 13.8).

